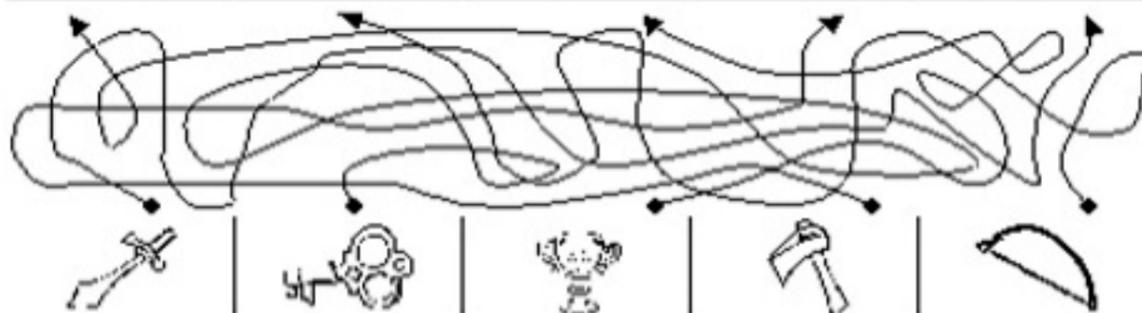
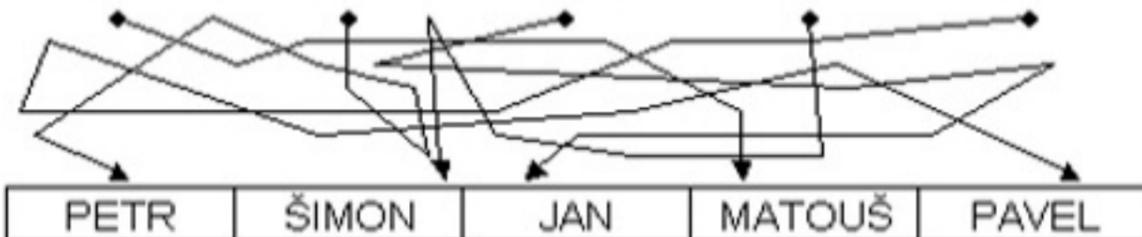

BYSTRÉ HLAVY

PRO NEJMENŠÍ

Učedníci. Najdi, jednotlivým učedníkům jejich jména a atributy.

PRO STARŠÍ

Již brzy oslavíme svátek _____ chrámu.

B	A	R	T	O	L	O	M	Ě	J	M
U	J	F	Š	A	E	D	A	T	A	O
P	Š	I	M	O	N	V	E	T	K	N
E	D	L	D	E	A	N	O	I	U	D
T	P	I	A	A	J	U	N	Ě	B	Ř
R	D	P	O	Š	A	M	O	T	E	
V	Ü	E	F	L	A	B	U	K	A	J

BARTOLOMĚJ
FILIP
JAKUB
JAKUB ALFEŮV
JAN
JIDÁŠ
MATOUŠ
ONDŘEJ
PETR
ŠIMON
TADEÁŠ
TOMÁŠ

Klára Špunt Zelinková

5

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

*Jako křesťané máme ještě jeden způsob,
jak můžeme ovlivnit dění v našem životě a kolem nás,
a tím je modlitba.*

P. Vojtěch Kodet, O.Carm.

Úvodní slovo

Ve chvíli, kdy držíte v ruce toto číslo Tomáška, už znáte jméno nového prezidenta. Ať už je jím kdokoliv, jedno je jisté – nebude to žádný mesiáš. Mesiášové totiž nevznikají volbami. Mesiáš je poslán Bohem, nikoliv však proto, aby místo nás zázračně vyřešil naše lidské problémy, nýbrž aby nás uvedl do Božího království.

Na pozadí právě dokončeného volebního třeštění jsme si mohli zase jednou uvědomit, jak je dobře, že v tomto Božím království se

nevolí, Boží existence nepodléhá lidskému schválení a o Božích pravdách se nehlasuje. Nic proti užití demokratických principů ve službách rozumného uspořádání lidského společenství. Ale pořád platí ono Churchillovo „demokracie je nejhorší způsob vlády, s výjimkou všech ostatních způsobů, které jsme vyzkoušeli“. A pokud sledujeme, co všechno už bylo v některých novodobých církvích za „normální“ prohlášení hlasováním, pak se o nás rozhodně nebude v tomto smyslu pokoušet žádný komplex méněcennosti.

Podřídit se pod Boží vládu znamená v pokoře a důvěře se svěřit jeho lásce. Sotva který činitel tohoto světa nám nabídne víc!

Váš farář Petr Vrbacký

Informace

Aktuální dění ve farnosti

• **Příprava dětí na 1. svaté přijímání** bude v naší farnosti zahájena na začátku doby postní. První setkání této přípravy je určeno rodičům a uskuteční se ve středu 20. února 2013 v 16.00 hodin na faře Lidická 6. Děti je možné přihlašovat na faře či v zákristii, k přípravě se přijímají děti z naší farnosti, které již absolvovaly alespoň jeden rok vyučování náboženství či jiné odpovídající katecheze.

• **Při všech bohoslužbách v neděli 17. února 2013** se uskuteční sbírka „Haléř sv. Petra“. Prostředky získané v rámci této sbírky jsou určeny k tomu, aby Svatý otec mohl jménem celé církve přispívat ke zmírnění následků neštěstí, pomoci obětem válečných konfliktů, uprchlíkům a dalším lidem v nouzi. V roce 2012 bylo v brněnské diecézi celkem vybráno 3 109 677 Kč.

• **V září 2013** bude probíhat celonárodní Iniciativa kurzů Alfa

„Zveme Česko na večeri“. Akce má za cíl seznamovat hledající lidi s křesťanstvím. Kdo by se chtěl této akce zúčastnit, přihlaste se prosím Janu Keprníkovi Keprtovi. Osobně nebo mailem na keprnik@gmail.com

---

Slovo otce biskupa

O povolání ke kněžství

Milé sestry, milí bratři,

jako každoročně se blíží doba rozhodování nejen pro ty, kteří končí studium na střední škole. Blíží se doba podávání přihlášek ke studiu bohosloví.

Kněžství není zaměstnání. Je to odpověď na Boží pozvání ke službě. Jako váš biskup vás prosím, abyste pomáhali podporovat povolání ke kněžství i k různým formám zasvěceného života, prosím zvláště o modlitbu a příklad živé víry.

Váš biskup Vojtěch

Z farní charity

Vážení přátelé,

s přáním všeho dobrého vám všem jsme vstoupili do roku 2013. Upřímně poděkování za vaši spolupráci a dnes především za všechno, čím jste přispěli do vánočních balíčků a tím

---

Pohádka

Byla zima, ale jak už to někdy v zimě bývá, bylo docela teplo. Dvě malá myšátka vykoukla z díry a sluníčko probleskující mezi stromy je vylákalo ven. Myšácci hupky z díry – no moc velcí krasavci to nebyli. Jeden měl dlouhatánský čumák a ten druhý zas obrovská ušiska. Ale co na tom záleží, když sluníčko pěkně svítí a les svádí ke hrám. Při hořce a schovávané čas jen letí, a tak si ani nevšimli, že těžké černé mraky zas zakryly sluníčko a brzy se z nich začal sypat sníh. To vám byly vločky! Myšáčky nejdřív bavilo je honit, ale najednou bylo všude kolem bílo a kdepak je konec jejich teplému doupátku s dvěma postýlkami a pruhovanými peřinkami. Myšky se schoulily pod nejbližší smrček a volaly o pomoc: „Pomóóó“, ozývaly se lesem pisklavé hlásky. A co by dup tady byl starý strejda myšák a bručel: „Jo, vy jste to zas vyvedli, ale já tu vaši díru u maliní znám, prohrabu vám cestu,“ a s brumláním: „Rozumu to nemá, ani co by se za nehet vlezlo,“ se vydal na cestu. Myšáci čekali, čekali a čekali. „Ten už nepříjde. Vždyť komu by taky záleželo na takových dvou ošklivkách jako jsme my!“ „Ale přijde, vždyť to slíbil a já mu věřím.“ „Proč by nám pomáhal, takovým nešikům, neumíme nic jiného než se

ztratit v lese!“ „Jen se neboj, nikdy nás nenechá na holičkách, tím jsem si jistý.“ A jako potvrzení jeho slov se ozvalo mohutné funění a strejda už byl tu. „Tak honem mládeži, teplý čaj už na vás čeká a pak hned do postýlek pod peřinu!“ Tenhle příkaz myšácci moc rádi splnili. V postýlkách se zahřátými bříšky si ještě chvíli povídali: „Přece nás má rád, i když mám tak dlouhatánský čumák,“ zívá první myšáček. „Tak vidíš, nikdy by nás neopustil, a to já se svýma plácačkama vypadám ještě hůř. Na něj se prostě můžeme vždycky spolehnout.“ A za malou chvíli se už ozývalo jen spokojené pochrupávání.

Byla zima, a jak už to někdy v zimě bývá, byla opravdová zima. Ale myšky spaly spokojeně a zdály se jim samé krásné sny, vždyť měly jistotu, že na nich někomu moc záleží, že se o ně vždy někdo postará, že je má někdo moc a moc rád.

Tuhle jistotu máme i my všichni bez rozdílu – děti i dospěláci. Jenže někteří o tom ještě nevědí. Pane, prosíme, přiveď tento rok hodně lidí k sobě a my bychom ti při tom moc rádi pomáhali, i když mnozí z nás mají velký nos nebo uši tak trochu plachtáčky (když se s nimi naučíme stříhat, potěšíme mnoho svých kamarádů). Přinášet světu radost, to může být naše novoroční předsevzetí. Tak s chutí do toho!

Marie Sojka Veselá

3. Severkovský společenský večer

Zveme Vás na tradiční společenský
večer oddílu Severek (2. dívčí
skautský oddíl YMCA T.S., o.s.)

> 1.2.2012

> V 19³⁰

> Ve společenském sále Salesiánského střediska
mládeže Brno-Žabovřesky (Foerstrova 2, Brno)

> Cena: 150,- Kč (dospělí)
120,- Kč (studenti)

Lístky lze rezervovat na
mailu severky@gmail.com

(vyzvednutí bude možné ve farní kavárně
sv. Tomáše, nebo podle osobní domluvy)

Více informací na:

<http://sites.google.com/site/severkyymca/ples-2013>

způsobili radost všem obdarovaným. Připravili jsme a rozdali 21 balíčků. Ostatní ovoce, cukroví a sladkosti s radostí přijali v Denním centru pro bezdomovce, v Domově pokojného stáří na Kamenné a v Domově sv. Markéty pro matky v tísní.

Tříkrálová sbírka (TKS)

Proběhl 13. ročník Tříkrálové sbírky v období od 1. do 14. ledna 2013. V uvedeném čase jste do naší charitní pokladničky darovali celkem 23 791 Kč. 15. 1. 2013 byly tyto peníze předány v budově OCH Brno na Žižkově ulici 3. V těchto dnech se otvírají pokladničky tříkrálových sbírek. V tomto roce se zapojili i koledníci z naší farnosti. Kolik peněz vybrali, o tom vás budeme informovat v příštím čísle Tomáška. Za vše výše uvedené díky a velké Pán Bůh zaplat.

Vaše příspěvky do charitní pokladničky: 10 000 Kč vybraných ještě v minulém roce jsme po domluvě s pracovníci OCH Brno věnovali Noclehárně pro bezdomovce.

Jako každoročně uvádíme přehled peněz, kterými jsme přispěli z darů do charitní pokladničky na různé misijní a sociální aktivity.

Léky pro nemocné leprou LL	9 000 Kč
Pomoc Haiti	5 000 Kč
Pomoc hladem sužovanému Somálsku	2 000 Kč
Sdružení pěstounských rodin	6 000 Kč
Sbírka vyhlášená OCH Hodonín pro potřebnou rodinu	5 000 Kč

Prostřednictvím OCH Brno jsme poskytli:

Ošetřovatelská služba OCH	10 000 Kč
Azylový dům	6 000 Kč
Denní centrum pro bezdomovce	11 800 Kč
Noclehárna pro bezdomovce	23 000 Kč
Domov sv. Markéty	1 000 Kč
EFFETA	5 000 Kč

Celkem 83 800 Kč

Děkujeme vám za vaši štědrost a spolupráci. Věříme, že nám i v tomto roce 2013 zachováte svou přízeň a otevřené srdce i dlaně. Přejeme Vám požehnaný rok 2013.

Dobrovolníci farní charity

Slovo nemocným

Proto nechte lhaní a se svým bližním mluvejte pravdu. Patříme přece k sobě všichni jako údy.

Ef 4,25

Když se stýkáme s nemocným člověkem, může nastat situace, kdy jsme tázáni na to, jaký je jeho skutečný stav a jak asi vypadá jeho naděje na uzdravení. Je pochopitelné, že je nám taková otázka položena, ale musíme být velmi opatrní, když odpovídáme. Na jedné straně nesmíme lhát a na druhé straně nesmíme nemocnému vzít naději, že se jeho stav může zlepšit. Víme, že ani lékař nejedná tak, že by sdělil tvrdou pravdu způsobem,

který by nemocného mohl zdrtit, ale říká ji po částech a vždy tak, že z jeho slov vyplývá, že existuje vždy nějaká naděje.

Když předpokládáme, že takovou otázku dostaneme, máme prosit o dar světla poznání, abychom věděli, jak máme odpovědět a také o vhodnou formulaci naší odpovědi. Ze zkušenosti víme, že se situace může změnit nečekaně a způsobem, který netušíme. Nikdo neví, jak bude organismus nemocného reagovat na podávané léky, na zákrok, který bude vykonán. Každý člověk je jinak uspořádaný a každý může reagovat jinak, než reagují lidé kolem něj. Kromě toho věříme, že Bůh svou prozřetelností řídí život člověka a ví, co je pro něj nejlepší. To se však nemusí shodovat s našimi představami a přáními. Musíme spoléhat na Boží dobrotu a Boží milosrdenství a mít jistotu, že nám všem dá to, co bude pro nás nejlepší a v době, kdy to bude nejvhodnější. Čím víc budeme spoléhat na jeho pomoc a čím lépe využívat všechno co nám dá, tím lépe prožijeme svůj život a současně prospějeme lidem kolem sebe.

o. J. Šik

Recenze

Jean-Pierre de Caussade:

Odevzdanost do Boží prozřetelnosti
Milost přítomného okamžiku

Knihu přeložil brněnský rodák a redaktor Vatikánského rozhlasu P. Josef Koláček. Vydalo nakladatelství Centra Aletti Refugium, Olomouc 2007.

Každý z nás je povolán, aby psal knihu svého života celou svou činností spolu s osvětlením a silou milosti, řečeno ústy P. Tomáše Špidlíka v předmluvě knihy. Důvěra se upevňuje ve zkouškách, po zážitku opuštěnosti přichází vědomí, že Bůh je s námi. Jestliže vám do vašeho života s Bohem zapadá představa bource morušového, jež v temné a těsné chodbičce koná to, co konat má, aniž by si uměl představit, že v této skrytosti tká hedvábí, pak je pro vás kniha pozváním na cestu.

Jde o cestu odevzdanosti, která se dnes příliš nehodnotí a přece je Božím plánem pro nás. Boží láska nahrazuje duším na této cestě všechno, co mu odevzdaly. Umění odevzdanosti není nic jiného, než umění milovat. Náš život je divadlo, kterým se kochá celé nebe a potlesk nás čeká až tam, jestliže budeme hrát s opravdovou láskou ...

Připravovali jsme se nedávno na cestu do Betléma, poklonit se právě narozenému Dítěti ... bylo by dobré vzít si průvodce na cestu, kterým kromě Písma sv. může být právě tato kniha.

Jarka Cýrusová

Nostradamovi a to v souvislosti s jeho předpovědí konce světa. Dozvěděl jsem se, že nejen jemu, ale následně i svědkům Jehovovým a mnoha dalším expertům, se do předpovědí a výpočtů vloudila chybička.

Najednou se mi v hlavě rozsvítilo, respektive kdesi v dáli problesklo světélko. To je to velké téma, které rozpracuji, kterým ohromím, jímž se stanu světoznámým! Z matematiky jsem si téměř přesně a bezchybně zapamatoval dvě číslíčky: jedna a dvě. Ale co dál? Náhle se mi vybavilo říkadlo: „Jedna, dvě, Honza jde, nese pytel mouky, máma se raduje, že bude péct vdolky.“ I já jsem se zaradoval. Nejen z vdolkové vidiny, ale především z nápovědy: 1, 2. Sledujíc pozorně zákruty svého myšlení, opětovně jsem si zapsal: 1, 2. Šťastně jsem se rozesmál, a neboť jsem hravě děcko, přehodil jsem pomyslné kostky a zapsal: 2, 1. Opětovně se však ozvala říkanka a já ještě jednou napsal: 1, 2. Ve vzepětí posledních sil jsem seřadil vydřené číslíčky do řady: 12122112.

V hospodě mi můj známý, taktéž inteligent, řekl: „Je to dobrý, ale trochu fádňí. Vraž tam ještě pár teček.“ Dal jsem na jeho radu.

Svoje dílo jsem otečkoval a zaslal do televize. V příštích dnech se na televizních obrazovkách, v rozhlasech a dalších masmédiích rozpoutalo pravé peklo. Vášnivě diskuse,

spory, ba i potyčky, týkající se mojí předpovědi konce světa, nebraly konce. Stačilo trochu počtářského umu a jsem nejsvětověznámější. Respektive já a moje otečkovaná řada číslic:

12. 12. 2112.

Pouze zmíněný astrofyzik Grygar nepřekonal svoji žárlivost na můj světoúspěch a prohlásil: „Zavřít toho blba do Černovic nebo Kateřinek by bylo málo. Vystřelte ho na měsíc“.

Miroslav Opatřil

Dětský karneval

Dne 2. 2. 2013 v 15 hod se uskuteční v prostorách farní kavárny na faře (Lidická 6) již 3. karneval pro děti. Vítány jsou všechny děti od 0 roků až po mladší školáky v doprovodu rodičů, babiček, dědečků, tetiček či strýčků. Čeká nás zábavné odpoledne se spoustou písniček a her. Budeme se těšit na všechny malé skřítky, princezny, draky, broučky či berušky. Fantazii se meze nekladou!

Předpokládané ukončení je do 17 hod. Prosíme rodiče o drobné pohoštění na společnou svačinku.

Za organizátory se těší

Terezie Silven Dvořáková
mob: 608 564 977

bude toto všechno pevně zakořeněno, mohou udělat kus dobrého, třeba i tím, že do politiky vstoupí a nebudou se bát, že si ušpiní ruce, neboť jak známo, politika je věc špinavá. Vy všichni mladí máte před sebou dlouhou cestu a kolem sebe prakticky žádné příklady hodné následování – o to je to těžší. Nejdete však po ní sami. Je jen na vás, nakolik si necháte pomáhat, nakolik se necháte vést, jak často se budete obracet k Tomu, který je pro nás příkladem naprosto jasným, neboť On sám je CESTOU.“

Vykročme tedy do nového roku s odvahou, aby naše cesta byla naplněna PRAVDOU i LÁSKOU, jež vítězí nad lží a nenávisť.

Marie Sojka Veselá

Chybička se vloudila

Když mě paní učitelka pohladila po plešaté hlavičce, pravice: „Nostradame, Nostradame, tak už se budeme muset rozloučit“, skanula mi slza na piják a mé neobratné prstíky začaly skládat kuličky, bonbóny a „pasáka“ do penálu. Právě jsem dosáhl plnoletosti a tak si celý učitelský sbor základní školy hlasitě oddechla a spolužáci z 9.F mně na rozloučenou darovali cigarety a houpacího koně.

Přezdívku Nostradamus jsem obdržel ve chvíli, kdy jsem ve škole začal prohlašovat, že se stanu světoznámým astrologem a vstoupím do dějin. Shlédnul jsem totiž televizní pořad, v němž jakýsi astrofyzik Grygar vyprávěl o vesmíru a zmínil se při tom o astrologovi Nostradamovi. Vůbec jsem tomu nerozuměl, avšak zaujala mě sledovatelnost toho pořadu a uctivost, s jakou se dobře stavěná moderátorka s vyhlášeným odborníkem bavila. O mojí budoucnosti bylo v té chvíli rozhodnuto. Myšlenka – stát se taktéž uznávaným expertem – mne zavedla až na pracoviště, kde jsem v té době již téměř měsíc pobýval. Kolegům jsem sdělil, že končím a odevzdávající putnu s uhlím, utrousil jsem pár vět o svojí budoucnosti. Neznámo proč se začali chechtat, až se jim uhlí sypalo z puten. Zřejmě si předtím vyprávěli něco legračního.

Dorazivše domů, ohromil jsem svou matku prohlášením o mojí cestě nahoru. Zřejmě nerozuměla, neboť odcházejíce k sousedce na kafe s rumem, počala vykřikovat cosi o ševci, kopytě a putně uhlí. Nic mě však neodradilo a pustil jsem se čile do práce. Zakoupiv si tužku a náčrtník, začal jsem přemýšlet. Moc mně to nešlo, a tak jsem si zapnul televizi. Pořad mě zaujal. Opětovně se zde hovořilo o astrologovi

---

Jsme narovnanější?

Bouře kolem církevních restitucí utichla. Nenávistné výpady, „(ne)logické rozumování“, štvavé narážky a arogantní provokace přestaly být konečně aktuální. Církev počítá škody a uvažuje, zdali vnitřní napětí, dané rozpolceností věřících, stálo za to tzv. majetkové narovnání.

Podívejme se trochu do historie, ale jen té novodobější. Nemá totiž smysl probírat majetkové zábory činěné za císaře pána, respektive prvorepublikovými rozhodnutími. Začneme tedy osmačtyřicátým rokem, kdy se komunisté s podporou Sovětského svazu chopili převratem absolutní moci. Jedním z hlavních programových kroků bylo zúčtování s třídními nepřáteli. Na prvním místě

stála katolická církev, neboť se nejednalo jen o jednotlivce (majitele fabrik, živnostníky, sedláky a jiné nepřátele komunizmu), ale o kompaktní skupinu věřících občanů, představujících svým množstvím a přesvědčením reálné nebezpečí pro totalitní státní uspořádání. Řešením bylo zabavení veškerého církevního majetku a tím vytvoření závislosti církve na státu. Stačilo vydat několik jednohlasně přijatých zákonů. Týkaly se především znárodnění a financování církve. Takže zákony byly vydány, církev za ukradený majetek obdržela náhradu v podobě minimálních mezd pro duchovní a příslib údržby zbylého církevního majetku. Jak to dopadlo v reálu, máme ještě v živé paměti.

Kostely, fary, Boží muka, kříže v polích a u cest chátraly, lesy a pole byly drancovány a nebýt věřících, kteří svojí finanční a řemeslnou podporou pomáhali zbylý „majetek“ uchovat, zůstaly by z kulturního dědictví po předcích jen trosky. Tehdejší mocipáni se však přepočítali. Netušili, že církev nestojí na majetku, ale především na Kristově lásce. Následné pronásledování, žalářování, zakazování a vraždění, vedlo věřící k větší semknutosti a pevnosti. Paradoxně tak komunisté dosáhli evangelijního odřezání nemocných větví a pečlivé údržby zbylých, vsazených do Ježíšova kmene.

Když přišla v závěru 20. století sametová revoluce – demokracie převálcovala komunistickou totalitu – zdálo se v prvních okamžicích, že náš národ začal dýchat jedněmi plícemi. Radost z pádu reálného socialismu však byla brzy zakalena lidskou chamtivostí zneužívající divoký kapitalismus. Demokracie začala kulhat a všichni možní podvodníci a zloději začali rozkrádat společný majetek. Jednota byla rázem pryč, vyhrocovaly se rozdíly mezi bohatými a chudými. A tak se zase začala hledat oběť. Tou se opětovně stala církev. Útoky proti církvi, požadující navrácení ukradeného majetku sílily a staly se předmětem politického boje. V té době byla již Československá republika rozdělena

na dva státy – Českou republiku a Slovenskou republiku. Sněmovna si vyžádala seznam ukradeného majetku. Církev ho vyhotovila a předložila prostřednictvím KDU-ČSL, KDS a části poslanců pravicových stran. Poslanci při hlasování zákon o navrácení majetku církví nepřijali a to těsnou většinou levice a „obrácených“ komunistů v pravicových stranách. Slováci zákon o navrácení majetku církvím odsouhlasili, a tak alespoň v části našeho bývalého společného státu došlo k nápravě minulých křivd. V České republice se díky křesťanským stranám a křesťanům v pravicových stranách, podařilo prosadit alespoň tzv. „blokační zákon“, zabráňující rozprodávání církevního majetku.

Jak již bylo řečeno na začátku, bouře utichla. Po dvaceti letech se podařilo současné pravicové vládě návrh majetkového vyrovnání s církvemi prosadit a v parlamentu těsnou většinou prohlásit. Prezident zákon nevetoval, i když nepodepsal, takže církev svůj majetek obdrží a stanou se nezávislémi na státu. Z výtěžku majetku budou moci vyplácet mzdy duchovním, udržovat vrácený nemovitý i movitý majetek, podporovat křesťanské zdravotnictví (nemocnice, hospice), školství, charitu a pomáhat všem potřebným v sociální sféře.

Vracím se k otázce, položené v názvu tohoto článku, zdali „jsme narovnanější“. Určitě k tomu máme všechny předpoklady. Nezávislost na státu, rozvoj sociálních, školských a zdravotních aktivit, misijní působení, zkrátka veškeré činnosti církve budou nyní záviset na nás. Budeme-li dobrými hospodáři, staneme se nejen soběstačnými, ale budeme mít i více prostředků na pomoc potřebným. Můžeme tedy bohatnout tím, že budeme pomáhat. Podaří-li se to konat s čistým srdcem, bude nás nejvyšší hospodář – HOSPODIN podporovat a zdravých větví bude mezi námi přibývat. Buďme tedy rovnější a tím i duchovně zdravější.

Miroslav Opatřil

Jen krátká paměť ?

Sedmnáctiletý Vašek vchází do kuchyně s nezaměnitelným zadumaným pohledem a maminka hned ví, že přijdou otázky, na které někdy není lehké odpovědět.

„Mamko, já fakt nechápu, že tolik lidí volilo do krajských zastupitelství komunisty? Mají tak krátkou paměť? Lidi opravdu věří všemu tomu, co slibují?“ „Možná tu nejde jen o tu krátkou paměť. Víš, myslím, že problém je v tom, že většině

lidí nechybí svoboda, nevdá jim křivda (tedy pokud není páchána na nich), ale velmi dobře si uvědomují své právo užít si všech příjemných stránek života, bez ohledu na to, zda tím někomu ublíží. A nemluvím jen o lidech, co nechodí do kostela - maminka nerada používá slovo nevěřící. Je to teď prostě na vás, na vaší generaci, jestli se něco změní k lepšímu.“

„A kde jsou všichni ti studenti demonstrující a bojující za svobodu? Mají barák, zahradu, auto a to jim stačí ke štěstí!“ Vaškův hlas zní hodně pohrdavě. „Tak to pozor!“ i mamka umí zvýšit hlas, „mnozí z nich dělají velmi zodpovědně svou práci, jsou vždy ochotni pomoci, vidí potřebné kolem sebe. A mimochodem, nevšiml sis, že bydlíme v domku se zahrádkou a jsme motorizovaní? Ne každý se musí zúčastnit mise *Lékaři bez hranic*, nebo se stát misionářem a nechat se sníst lidojedy. Stále častěji se hovoří o tom, že krizi ekonomickou předchází krize morální. Nikdy se nezbavíme tolik kritizované korupce, pokud každý nezačne sám u sebe. Měli bychom u sebe pěstovat smysl pro zodpovědnost a čestnost, učit se ohleduplnosti, mravnosti, nekritizovat chyby druhých, ale kouknout se, jestli se nedá něco udělat s naším trámem – nemyslím ten třetí zleva u nás na chalupě. Teprve lidé, v nichž